

Pia Gjellerup (S):

Ja, historieundervisningen kan vi også klare, når vi når til udvalgsarbejdet, det bliver såmænd ikke så besværligt at stille regeringens udspil her i forhold til de enkelte familier op i én spalte, »Århundredets Plan« i en anden og »Økonomisk Reform« i en tredje. Så kan vi jo dømme, og så får de konservative medlemmer af Folketinget et problem, men det må de så klare til den tid.

Men det kræver altså tid, sagde hr. Kirkegaard også. Det er sådan en morsom formulering at høre i dag. Vi kan vende tilbage til for bare 3-4 uger siden, hvor vi havde en debat om skat og boligforhold her i Folketinget, og hvor man fra konservativ side deltog i et smiskende kor, der var meget henrykt for, at man nu fik generet regeringen afgørende ved at sætte en meget stram tidsfrist for, hvornår den skulle spille ud med sin skattereform.

Hr. Kirkegaard har også været med i koret i en tidligere debat om økologiske elementer i skattereformen, og hr. Kirkegaard vil kunne se, hvis hr. Kirkegaards historiske hukommelse rækker så langt – det var tilbage i marts måned, så vidt jeg erindrer, vi kan også tage bøgerne ude i sidefløjen til hjælp – hvor meget det var ham om at gøre på det tidspunkt at få en skattereform gennemført meget hurtigt. Det har i det hele taget været et gennemgående element, at det skulle ske nu, og at det skulle ske inden sommerferien. Regeringen skulle ikke blive ved med ikke at ville tage stilling til konkrete ting, skulle ikke bare blive ved med at sige, at det vender vi tilbage til efter sommerferien.

Dette Folketing har – måske med regeringen som den mest tøvende del af Folketinget – besluttet, sådan som Folketinget beslutter sin dagsorden, hr. Henning Dyremose, at vi skal tale om en skattereform, og at vi skal tale om den hurtigt og komme til en afklaring. Det påtog regeringen sig og kom med skattereformudspillet i løbet af godt 3 uger.

Og så er spørgsmålet til hr. Kirkegaard: Hvad er det, der kræver så meget tid for hr. Kirkegaard? Regeringen og regeringspartierne – og jeg tror også alle de mennesker, der interesserer sig for debatten, også de mennesker, der befinder sig uden for huset – vil meget gerne høre, hvad det er for forslag, Det Konservative Folkeparti har. For når vi ser på det, Det

Konservative Folkeparti hidtil er kommet med, kan vi ikke finde ændringsforslagene. Men de bør kunne komme, inden denne uge er omme, så kan vi nemlig komme i gang med det, der måske tager lidt tid, nemlig forhandlinger.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Og jeg har endnu en række på min talerliste, jeg håber, man har forståelse for, at jeg nu stopper indtegningen i denne omgang. Der bliver rigeligt med muligheder for korte bemærkninger senere i debatten. Vi har også et hensyn at tage til de kommende ordførere.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal gøre det kort. Der var et direkte spørgsmål fra hr. Henning Dyremose om, hvordan regeringen kunne regne med en så markant øget vækst i 1994 i modsætning til, hvad alle andre siger, og i betragtning af Europas situation i øvrigt.

Det er altså faktisk gjort ud fra, jeg havde nær sagt almindelige modelberegninger, hvori er indregnet det samlede udspil, regeringen er kommet med. Det er ikke, fordi nogen har siddet og pyntet på tallene. Det er de samme modelberegninger, som alle regeringer, så vidt jeg er orienteret, har brugt i årenes løb. Situationen er også, at regeringen lægger et samlet udspil frem, som vi faktisk tror på virker; ellers ville vi jo ikke lægge det frem.

Det er også ganske klart, at når det ikke kunne komme frem før nu, var det i allerhøjeste grad, fordi vi var nødt til at vide, hvad der skete den 18. maj. Var det blevet et nej, havde situationen og udgangspositionen været en totalt anden, og så havde regeringen ikke kunnet fremlægge det udspil, som er lagt frem nu. Det bygger på forventningen om et ja og dermed et rentefald, hvilket hr. Henning Dyremose selv har gjort opmærksom på.

Men jeg synes egentlig ikke, der er nogen grund til, at jeg går ind i en konkret diskussion om enkeltdele i dette her. Nu har jeg ridset mine synspunkter op om den økonomiske politik som baggrund for det udspil, regeringen er kommet med. Men jeg vil meget gerne give tilsagn om at gå videre i en konstruktiv og ordentlig dialog, også med Det Konservative Folkeparti, om det kommende arbejde med disse ting, også om den økonomiske politik.